

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de

Administrare Fiscală

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor nr. 17

Sector 5, București

Tel : + 021 3199759 interior 2073

Fax : + 021 3368548

e-mail Contestații.ANAF@mfinante.ro

DECIZIA NR. 202 /2012

privind soluționarea contestației depusă de

S.C. .X. S.R.L. – .X.

înregistrată la Ministerul Finanțelor Publice - Agenția Națională de
Administrare Fiscală sub nr.341613/10.08.2006 și reînregistrată cu nr.
906.109/24.01.2012

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul
Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată prin adresa
nr..X./19.01.2012 emisă de Direcția generală a Finanțelor Publice .X.,
înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală-Direcția Generală
de Soluționare a Contestațiilor sub nr. X/24.01.2012, asupra reluării
procedurii administrative de soluționare a contestației formulate de SC .X.
SRL din .X., județul X, str. X, nr. 15, C.U.I. X, J18/X/1996.

S.C. .X. S.R.L. din .X. contestă sumele stabilite prin Decizia de
impunere nr. .X./17.07.2006 emisa in baza Raportului de inspectie fiscala
inregistrat sub nr. .X./17.07.2006 incheiat de organele de inspectie fiscala din
cadrul D.G.F.P. .X. - Activitatea de control fiscal privind suma de .X. lei,
reprezentand:

.X. lei - impozit pe profit;

.X. lei - dobanzi aferente impozitului pe profit;

.X. lei - penalitati de intarziere aferente impozitului pe profit;

.X. lei - TVA;

.X. lei - dobanzi aferente TVA;

.X. lei - penalitati de intarziere aferente TVA.

Prin Decizia nr. .X./24.10.2006 privind soluționarea contestației
formulate de S.C. .X. S.R.L. din .X. emisă de Direcția generală de soluționare
a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală s-a
dispus suspendarea soluționării contestației în temeiul art. 184, alin. (1) lit. a)
din O.G. nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
devenit după renumerotare art. 214 alin. (1) lit. a), până la pronunțarea unei

soluții definitive pe latură penală, procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, potrivit art. 214 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003, republicată, cu completările și modificările ulterioare.

Prin adresa nr. .X./19.01.2012, D.G.F.P. .X. comunică faptul că au încetat motivele care au determinat suspendarea soluționării contestației formulate de S.C. .X. S.R.L. din .X., județul .X., prin pronunțarea Deciziei penale nr. 2181/12.12.2011 de Curtea de Apel .X., definitivă, privind cauza S.C. .X. S.R.L. din .X., județul .X..

Văzând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 214 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 10.1 din OPANAF nr. 2137/2011, Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este legal investită să se pronunțe asupra contestației formulate de SC .X. SRL împotriva Deciziei de impunere nr. .X./17.07.2006 emisă de Activitatea de Control Fiscal din cadrul Direcției generale a finanțelor publice .X..

I. S.C. .X. SRL contestă obligațiile în sumă totală de .X. lei, stabilite în sarcina sa prin Decizia de impunere nr. .X./17.07.2006 de către organele de inspecție fiscală reprezentând impozit pe profit, TVA precum și accesorii aferente.

Societatea contestatoare invederează faptul că “este netemeinic și nelegal” că organele fiscale să nu accepte facturi emise de societățile menționate în “raportul fiscal”, întrucât nu îndeplinesc condițiile de acte justificative, având în vedere că facturile în cauză au fost emise de societăți ce au “calitate juridică”, dovada fiind faptul că sunt înregistrate la Oficiul Registrului Comerțului din județele respective, iar controlul încrucișat a scos în evidență date nerelevante.

Contestatoarea susține că erorile consemnate în actul de control nu sunt din culpa sa, ci a organelor fiscale “având în vedere unele greseli ce s-au strecurat în consemnarea corectă a societăților cu care SC .X. SRL a efectuat acte și fapte de comerț”, și anume:

- în actul de control este consemnat faptul că SC .X. SRL X .X. este declarată firma fantomă, însă firma cu care contestatoarea a colaborat este .X., pentru care anexează certificatul de înmatriculare, pag.18;
- SC .X. SRL .X. se află sub incidența Legii 64/1995, deci societatea există;
- SC .X. SRL X .X. este declarată firma fantomă, dar firma cu care societatea a colaborat, conform facturilor și a certificatului de înregistrare este SC .X. SRL;
- SC .X. .X. SRL se află sub incidența Legii nr.64/1995, iar tranzacțiile cu aceasta sunt legale și îndeplinesc condițiile de acte justificative
- SC X SRL .X., SC .X. SRL .X., SC X SRL - nu funcționează la sediul social declarat, iar pentru acestea anexează certificatul de înregistrare fiscală

- SC X SRL - X - organele fiscale mentioneaza in actul de control ca administratorul societatii nu a colaborat cu ele, deci aceasta exista, conform certificatului anexat
- SC X SRL - nu functioneaza la sediul social declarat , se anexeaza certificatul de inmatriculare.

Avand in vedere cele precizate, contestatoarea considera ca tranzactiile efectuate cu aceste societati au fost legale, avand in vedere ca acestea exista, iar faptul ca in efectuarea controlului incrucisat organele fiscale au consemnat gresit denumirea societatilor, aceasta este "culpa lor de drept" si, in consecinta SC .X. SRL solicita admiterea contestatiei pentru suma totala de .X. lei.

II. Prin Raportul de inspectie fiscala nr. .X./17.07.2006 organele fiscale au efectuat verificarea bazelor de impunere, a legalitatii și conformitatii declaratiilor fiscale, a corectitudinii si exactitatii indeplinirii obligatiilor de catre contribuabil, a respectarii prevederilor legislatiei fiscale si contabile, stabilirea diferentelor obligatiilor de plata, precum si a accesoriilor aferente acestora pe perioada 01.01.2001 - 31.05.2006.

Organele fiscale au constatat ca actele de evidenta contabila pentru perioada 01.01.2001 - 31.08.2003 au fost distruse in urma unui incendiu care a avut loc in biroul de evidenta contabila al firmei, asa cum reiese din procesul verbal de interventie intocmit de Corpul de Pompieri X .X., inregistrat sub nr.X/24.08.2003 si din nota explicativa data de imputernicitul societatii SC .X. SRL.

Actele de evidenta contabila pentru perioada 01.01.2001 - 31.08.2003 au fost refacute.

Avand in vedere ca organele fiscale nu au putut clarifica starea de fapt fiscala a societatii, acestea au solicitat sprijinul Serviciului Tehnologia Informatiei din cadrul unor Directii generale a finantelor publice judetene din tara, in vederea identificarii unor furnizori.

Urmare raspunsurilor furnizate de directiile judetene organele fiscale au stabilit ca facturile fiscale de aprovizionare provenite de la firme inexistente nu indeplinesc calitatea de document justificativ conform art.6 din Hotararea Guvernului nr.831/1997, modificata si completata.

Astfel, prin neacceptarea la deducere a cheltuielilor inscrise in facturile fiscale de aprovizionare emise de furnizori inexistenti, organele fiscale, prin Decizia de impunere nr..X./17.07.2006, au stabilit suplimentar pentru perioada 01.07.2003 - 31.12.2004, un profit impozabil in suma de X lei, la care au calculat impozitul pe profit aferent in suma de .X. lei, precum si accesorii in suma totala de X lei.

Referitor la TVA, s-a constatat ca societatea este inregistrata ca platitoare de TVA de la infiintare, respectiv de la 04.12.1996.

Avand in vedere raspunsurile primite de la directiile judetene, organele fiscale au stabilit ca facturile in cauza nu indeplinesc calitatea de

document justificativ, operațiunile consemnate în acestea nu pot fi înregistrate în evidența specifică privind TVA.

În consecință, constatând că au fost încălcate prevederile art. 24 alin.1 lit. a) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată și prevederile art. 145 alin. 8 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicată organele fiscale au stabilit prin Decizia de impunere nr. .X./17.07.2006, pentru perioada iulie 2003 - decembrie 2004 o taxă pe valoarea adăugată de plată în suma de .X. lei, precum și accesorii în suma totală de X lei.

Totodată organele de inspecție fiscală, au considerat că prin înregistrările de operațiuni și cheltuieli fără a avea documente legale, sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 11, alin. 1, lit. c) din Legea nr. 24/2005 privind combaterea evaziunii fiscale, iar vinovat de aceste fapte se face administratorul SC .X. SRL, respectiv domnul X, împuternicit să reprezinte firma.

La data de 14.08.2006, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului .X. a formulat plângere penală împotriva numitului X, împuternicit să reprezinte S.C. .X. SRL din .X., județul .X., sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 11 alin. (1), lit. c) din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, faptă recalcificată în art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, arătând că în perioada iulie 2003 – decembrie 2004 a înregistrat în contabilitate facturi fiscale de aprovizionare care nu îndeplineau calitatea de document justificativ potrivit Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, și H.G. nr. 831/1997 cu modificările și completările ulterioare, sustrăgându-se de la plata TVA în sumă de .X. lei și impozit pe profit în sumă de .X. lei .

III. Prin sentința penală nr. 375/2011 pronunțată de Judecătoria .X. în Dosar nr. 15807/318/2009, definitivă prin decizia penală nr. 2181/12.12.2011 pronunțată de Curtea de Apel .X., instanța i-a condamnat pe inculpații X administrator “de facto” la S.C. .X. S.R.L., respectiv administrator împuternicit prin procura autenticată sub nr. .X./24.11.2004, și X, administrator “de facto” la S.C. .X. SRL, la câte 5 ani de închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, care cuprinde următoarele :

“(1) Constituie infracțiuni de evaziune fiscală și se pedepsesc cu închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale:

c) evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive; [...]”.

Totodată, în dispozitivul sentinței judecătorești definitive, mai sus amintite, se precizează următoarele : **“Obligă inculpații X X X și X în solidar**

cu partea responsabilă civilmente S.C..X. SRL din .X., cu sediul în municipiul .X. [...] la plata sumei de X lei (RON) actualizată la data plății, către partea civilă A.N.A..F X - D.G.F.P. .X..”

IV. Luând în considerare susținerile contestatoarei și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de inspecție fiscală și actele normative invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele :

Cauza supusă soluționării este dacă Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor poate soluționa pe fond contestația formulată de S.C..X. SRL din .X. în condițiile în care instanța de judecată s-a pronunțat pe latură civilă, prin decizie definitivă, în sensul datorării de către petentă a debitelor stabilite de organele fiscale prin actul de control contestat

În fapt, organele de inspecție fiscală ale D.G.F.P. .X. au încheiat Decizia de impunere nr..X./17.07.2006, contestată, în sarcina S.C..X. S.R.L. din .X., județul .X..

Totodată, prin adresa nr.X/14.08.2006 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. au fost sesizate organele de urmărire penală ale Parchetului de pe lângă judecătoria .X. sub aspectul săvârșirii de către administratorii S.C..X. S.R.L. a infracțiunii prevăzute de art. 11 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, faptă recalificată în art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 privind prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

Prin Decizia nr. X/27.10.2006, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a suspendat soluționarea contestației formulate de S.C. .X. SRL din .X., județul .X., împotriva Deciziei de impunere nr. .X./17.07.2006, până la soluționarea definitivă a laturii penale, în conformitate cu art. 184 alin. (1) lit. a) și alin. (3) devenit art. 214 alin.1 lit. a) și alin. 3 după renumerotare, din O.G. nr.92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată prin adresa nr..X./19.01.2012 emisă de Direcția generală a Finanțelor Publice .X., înregistrată la Agenția Națională de Administrare Fiscală-Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. X/24.01.2012, asupra reluării procedurii administrative de soluționare a contestației formulate de SC .X. SRL din .X., județul .X., având în vedere finalizarea definitivă a laturii penale prin pronunțarea Curții de Apel .X. a Deciziei penale nr. 2181/12.12.2011 în Dosar nr. 15807/318/2009.

Prin sentința penală nr.375/2011 pronunțată de Judecătoria .X. în Dosar nr. 15807/318/2009, definitivă prin decizia penală nr.2181/12.12.2011 pronunțată de Curtea de Apel .X., instanța i-a condamnat pe inculpații X administrator “de facto” la S.C..X. SRL, respectiv administrator împuternicit prin procura autentificată sub nr. .X./24.11.2004, și X, administrator “de facto” la S.C. .X. SRL, la câte 5 ani de închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, care cuprinde următoarele : “(1) Constituie infracțiuni de evaziune fiscală și se pedepsesc cu închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale:

c) evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive; [...]”.

Totodată, în dispozitivul sentinței judecătorești definitive, mai sus amintite, se precizează următoarele : “ **Obligă inculpații X, X și X în solidar cu partea responsabilă civilmente S.C. .X. S.R.L. din .X., cu sediul în municipiul .X. [...] la plata sumei de X lei (RON) actualizată la data plății, către partea civilă ANAF X DGFP .X..**”

În drept, art. 214 alin. (4) din O.G. nr. 92/2003, prevede :
“(4) Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor fiscale competente pentru soluționarea contestației, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă ”, coroborat cu prevederile art. 415 alin. (1), “ Hotărâri executorii” din Codul de Procedură penală :
“Hotările instanțelor penale devin executorii la data când au rămas definitive”.

Se reține că prin sentința penală nr. 375/2011 pronunțată de Judecătoria .X. în Dosar nr. 15807/318/2009, definitivă prin decizia penală nr .2181/12.12.2011 pronunțată de Curtea de Apel .X., instanța i-a condamnat pe inculpații X administrator “de facto” la S.C. .X. SRL, respectiv administrator împuternicit prin procura autentificată sub nr. .X./24.11.2004 și X, administrator “de facto” la S.C. .X. SRL, la câte 5 ani de închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, care cuprinde următoarele : “(1) Constituie infracțiuni de evaziune fiscală și se pedepsesc cu închisoare de la 2 ani la 8 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte săvârșite în scopul sustragerii de la îndeplinirea obligațiilor fiscale:

c) evidențierea, în actele contabile sau în alte documente legale, a cheltuielilor care nu au la bază operațiuni reale ori evidențierea altor operațiuni fictive; [...]”.

De asemenea, se reține că instanța precizează în considerentele sentinței penale nr. 375/2011, definitivă prin Decizia penală nr.

2181/12.12.2011 pronunțată de Curtea de Apel .X., faptul că s-a stabilit existența legăturii de cauzalitate între faptele ilicite săvârșite de inculpați și prejudiciul cauzat bugetului consolidat al statului .

Totodată, se reține că în dispozitivul sentinței judecătorești definitive, mai sus amintite, se precizează următoarele : “ **Obligă inculpații X, X și X în solidar cu partea responsabilă civilmente S.C..X. SRL din .X., cu sediul în municipiul .X. [...] la plata sumei de X lei (RON) actualizată la data plății, către partea civilă ANAF X-DGFP .X..**”

De asemenea, se reține că în considerentele sentinței definitive anterior menționate se precizează că urmare analizei comparative a facturilor de aprovizionare emise de cele 9 societăți furnizoare și facturile emise de S.C..X. SRL s-a constatat că profitul realizat de S.C. .X. S.R.L. este ne semnificativ avându-se în vedere adaosul mediu practicat de 1% astfel că operațiunile comerciale nu au justificare din punct de vedere economic iar în multe situații marfa ce figurează ca aprovizionată în baza facturilor în cauză este livrată în ziua sau zilele imediat următoare unui client din aceeași localitate cu furnizorul sau din localitatea apropiată, în unele cazuri folosindu-se același mijloace de transport atât la aprovizionare cât și la livrare, generând astfel operațiuni economice care nu au rațiune economică.

Totodată, se reține că instanța judecătorească a menționat în considerentele sentinței mai sus amintite faptul că în raportul de constatare din 10.03.2009 întocmit de specialistul Direcției Naționale Anticorupție – serviciul teritorial .X. s-a concluzionat că operațiunile de livrare și decontare a deșeurilor nemetalice consemnate în documentele emise de cele 9 societăți nu au fost reale, facturile fiind procurate cu scopul de a crea aparența unor intrări legale în gestiunea de deșeuri și de a permite ulterior punerea în circulație a deșeurilor care nu aveau documente legale de proveniență.

Astfel, se reține că instanța judecătorească a apreciat că întrucât în documente au fost consemnate operațiuni nereale, neefectuate, acestea nu trebuiau completate și puse în circulație și nu pot dobândi calitatea de document justificativ care să stea la baza înregistrărilor în contabilitate, astfel că S.C. .X. S.R.L. a înregistrat nelegal în contabilitate în perioada 2003 – 2004 contravaloarea facturilor și chitanțelor de plată aferente, emise în numele celor 9 societăți.

Astfel, se reține că prin înregistrarea facturilor au fost denaturate documente financiare de raportare, cum ar fi deconturile lunare privind TVA, declarațiile privind obligațiile de plată la bugetul de stat/bugetul general consolidat, și situațiile financiare semestriale și anuale.

Se reține faptul că prin sentința penală nr.375/2011 pronunțată de judecătoria .X., rămasă definitivă prin Decizia penală nr.2181/12.12.2011 pronunțată de Curtea de Apel .X., instanța a stabilit în sarcina inculpaților X, X și X în solidar cu partea responsabilă civilmente S.C. .X. S.R.L. din X de plată suma de X lei, actualizată la data plății, către partea civilă ANAF Xi-DGFP .X..

Se reține că prin decizia de impunere nr..X./17.07.2006 au fost stabilite în sarcina S.C..X. SRL din .X. obligații de plată în sumă totală de .X., din care debitul principal în sumă de X lei, reprezentând impozit pe profit în sumă de .X. lei și TVA în sumă de .X. lei, precum și accesorii în sumă totală de X lei, reprezentând dobânzi aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei, penalități de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei, dobânzi aferente TVA în sumă de .X. lei și penalități de întârziere aferente TVA în sumă de .X. lei

În ceea ce privește accesoriile în sumă de X lei reprezentând reprezentând dobânzi aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei, penalități de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei, dobânzi aferente TVA în sumă de .X. lei și penalități de întârziere aferente TVA în sumă de .X. lei, se reține că potrivit principiului de drept "accessorium sequitur principale", acestea vor urma principalul, în speță suma de X lei, față de care instanța s-a pronunțat definitiv obligând contribuabilul la plata respectivei sume către A.N.A.F. București – D.G.F.P. .X..

Astfel, se reține că, urmare a hotărârii dispuse în cauză de instanță, pentru suma totală de .X. lei, reprezentând sumele stabilite de plată prin Decizia de impunere nr..X./17.07.2006 emisă de D.G.F.P. .X., contestată, din care debitul principal în sumă de X lei, reprezentând impozit pe profit în sumă de .X. lei și TVA în sumă de .X. lei, precum și accesorii în sumă totală de X lei, reprezentând dobânzi aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei, penalități de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei, dobânzi aferente TVA în sumă de .X. lei și penalități de întârziere aferente TVA în sumă de .X. lei, **contestația nu mai are obiect.**

În cadrul procesului penal, pentru soluționarea laturii civile părțile au avut dreptul să propună probe, să susțină cauza, astfel încât investirea Direcției Generale de Soluționare a contestațiilor cu soluționarea pe fond a contestației ar constitui o reluare a faptelor care au făcut obiectul judecării laturii civile din cadrul procesului penal.

Ca urmare, pentru suma de .X. lei, reprezentând suma stabilită de plată prin Decizia de impunere nr..X./17.07.2006 emisă de D.G.F.P. .X., contestată, din care debitul principal este în sumă de X lei, reprezentând impozit pe profit în sumă de .X. lei și TVA în sumă de .X. lei, precum și accesorii în sumă totală de X lei, reprezentând dobânzi aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei, penalități de întârziere aferente impozitului pe profit în sumă de .X. lei, dobânzi aferente TVA în sumă de .X. lei și penalități de întârziere aferente TVA în sumă de .X. lei, instanța s-a pronunțat, reținând cu caracter definitiv prejudiciul cauzat bugetului de stat.

Totodată, în speță se va face aplicarea pct. 11.1 lit. c) din OPANAF nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, care prevede : *"Contestația poate fi respinsă ca : c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative,*

luându-se act de soluția pronunțată de instanța penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect;”

Pentru considerentele reținute mai sus, în temeiul prevederilor legale invocate, precum și în baza prevederilor art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11.1 lit. c) din OPANAF nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se :

DECIDE

Respingerea ca fiind fără obiect a contestației formulate de S.C. .X. S.R.L. din .X. împotriva Deciziei de impunere nr. .X./17.07.2006 emisă de D.G.F.P. .X. - activitatea de control fiscal pentru suma totală contestată de .X. lei, reprezentând:

.X. lei - impozit pe profit;

.X. lei - dobânzi aferente impozitului pe profit;

.X. lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;

.X. lei - TVA;

.X. lei - dobânzi aferente TVA;

.X. lei - penalități de întârziere aferente TVA,

luându-se act de soluția pronunțată pe latură civilă prin Decizia penală nr.2181/12.12.2011 a Curții de Apel .X..

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau la Curtea de Apel X în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL,

X